



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně **J. K.**, bytem, Slovenská republika, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o změnu výše starobního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014, č. j. 495 417 347/315-MKR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.5.2014, č. j. 495 417 347/315-MKR žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí ČSSZ, č.j. 495 417 347 ze dne 6.5.2014 a toto rozhodnutí potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zvýšila účastníci řízení od 14.7.2004 starobní důchod na částku 4.245 Kč měsíčně podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o důchodovém pojištění) a s přihlédnutím k čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a počínaje 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EHS) č. 883/2004 (dále v textu nařízení č. 883/2004) a č. 987/2009 (dále v textu nařízení č. 987/2009). Podle nařízení vlády vydaných od roku 2004 pak postupně zvýšila částku starobního důchodu až na 5.670 Kč měsíčně od ledna 2009. Po vstupu v platnost nových nařízení č. 883/2004 a č. 987/2009 dne 1.5.2010, která nahradila nařízení Rady (EHS) č. 1048/71 a č. 574/72 provedla ČSSZ v souladu s čl. 94 odst. 1 nařízení od 1.5.2010 výpočet starobního důchodu na výši, která by náležela podle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 883/2004 a která činila 5.670 Kč měsíčně a tuto výši starobního důchodu podle nařízení vlády vydaných v letech 2010 – 2013 navýšila od ledna 2014 až na částku 6.079 Kč měsíčně. V námitkách se účastnice řízení domáhala započítání vyměřovacích základů za období od 2.7.1968 do 25.2.1976 a od 1.3.1976 do 31.12.1985. Nezapočtení vyměřovacích základů za tato období ČSSZ zdůvodnila ust.

§ 16 odst. 1 věta první a ust. § 18 odst. 4 věta první zákona o důchodovém pojištění, v nichž se stanoví, že do rozhodného období se nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986.

Dne 29.5.2014 sepsala žalobkyně podání, které doručila žalované dne 2.6.2014 a které bylo žalovanou postoupeno soudu, neboť je považuje za žalobu proti rozhodnutí o námitkách ze dne 26.5.2014. V žalobě žalobkyně namítá, že není spokojena s výší přiznaného starobního důchodu, neboť v ČR mají důchodci za 40 odpracovaných roků důchod 15.000 – 18.000 Kč, a proto by měla mít ona za 28 odpracovaných roků důchod kolem 10.600 Kč. Neví, proč má poloviční důchod ve srovnání s českými důchodci. Dále namítla, že přispívala do sociálního pojištění ČR již od roku 1968 a neví, kde uvedené peníze jsou.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobkyně dne 14.7.2004 uplatnila žádost o přiznání předčasného starobního důchodu od 14.7.2004 a rozhodnutím ze dne 15.9.2005 jí žalovaná podle § 31 zákona o důchodovém pojištění a podle čl. 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 přiznala starobní důchod ve výši 4.222 Kč zvýšený od ledna 2005 na 4.464 Kč. Žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění pro nárok na důchod podle českých právních předpisů, a proto by jí byl přiznán podle čl. 46 odst. 1 nařízení. Na základě uvedeného článku provedla žalovaná srovnání výše důchodu, která by žalobkyni náležela s přihlédnutím k dobám pojištění získaných v ostatních členských státech (dílčí důchod) s výší důchodu, která žalobkyni náleží pouze na základě českých dob pojištění bez přihlédnutí k dobám pojištění získaných v ostatních členských státech. Plná výše základní výměry pro rok 2004 činila 1.310 Kč měsíčně, plná výše procentní výměry stanovená procentní sazbou 42% výpočtového základu činila 2.901 Kč a ta byla snížena za 1.007 dnů z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku o 10,80% výpočtového základu, tj. o 745 Kč. Výše plného důchodu tak činila ke dni přiznání 3.466 Kč, výše dílčího důchodu žalobkyně 4.222 Kč měsíčně, a proto byl žalobkyni přiznán dílčí důchod. Žádost o dorovnání důchodu od 1.12.2013 ze dne 5.12.2013 žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 15.1.2014 pro nesplnění podmínek ust. § 106a zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 274/2013 a s přihlédnutím k čl. 20 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení ze dne 29.10.1992, neboť nesplnila žádnou z tam uvedených podmínek, protože jí byl za československé doby pojištění získané před 1.1.1993 přiznán český starobní důchod. Na základě žádosti žalobkyně o přepočet důchodu podle čl. 87 odst. 5 – 7 nařízení č. 883/2004 ze dne 2.4.2014 ČSSZ rozhodnutím ze dne 6.5.2014 podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k čl. 46 odst. 2 nařízení a počínaje dnem 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení č. 883/2004 a č. 987/2009 zvýšila starobní důchod žalobkyně od 14.7.2004 na částku 4.245 Kč měsíčně, kterou valorizovala v souladu s platnými právními předpisy až do výše 6.079 Kč od ledna 2014. Na základě uplatněné žádosti ze dne 2.4.2014 provedla ČSSZ nový výpočet dílčího důchodu podle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 s tím, že osobní vyměřovací základ byl stanoven podle čl. 47 odst. 1 písm. d) téhož nařízení. Průměrný denní indexovaný výdělek dosazovaný za jednotlivé dny, ve kterých trvalo pojištění spojené s výdělečnou činností v jiném členském státě, činil 497,1344 Kč. Základem pro stanovení průměrného výdělku byly vyměřovací základy získané v období let 1986 – 1992, v kterém bylo získáno alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem. Na základě denního indexovaného výdělku byla vypočtena procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 39 roků pojištění, tj. 5.712 Kč ponížená o 10,8% výpočtového základu z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku, tj. o 1.054 Kč měsíčně. Plná výše procentní výměry tak činila 4.658 Kč měsíčně, která pak byla upravena podle čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 na základě poměru délky dob pojištění získaných podle čs. právních předpisů k celkové době pojištění získané ve všech členských státech v rozhodném období 1986 – 2003. Ke dni přiznání starobního důchodu činila dílčí základní výměra 932 Kč a dílčí

procentní výměra 3.313 Kč měsíčně. Žalobkyně v žalobě rozporuje, že do výpočtu nebyly zahrnuty výděvky před rokem 1986 a nízkou výši přiznaného starobního důchodu. Žalovaná odkazuje na ust. § 18 odst. 1, 4 a § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Konkrétní důvody chybného výpočtu žalobkyně neuvedla, žalovaná se proto nemůže dále k věci vyjadřovat. Navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.

V replice k vyjádření žalobkyně uvedla, že na internetu našla tabulku na výpočet českého důchodu, podle níž by měla k dnešnímu dni pobírat důchod 12.611 Kč za odpracovaných 39 roků a 307 dnů a vzhledem k tomu, že šla dříve do důchodu a má započtených 28 roků a 35 dnů měla by pobírat důchod minimálně 8.907 Kč. Nevykonávala práci uklízečky, a proto důchod 6.000 Kč je za 28 roků a 35 dnů málo. V podání ze dne 28.12.2014 žalobkyně uvedla, že v rámci svého zaměstnání přichází do styku s občany české národnosti, kterých se ptá na výši důchodu v ČR a oni hovoří, že důchod v ČR činí víc jak 10.000 Kč a uvádí příklady výše důchodu uklízečky, dojičky, přičemž ona byla techničkou, projektantkou, rozpočtářkou, skladníkem, prodavačkou a dostala důchod 4.245 Kč, nyní je jí vyplácen ve výši 6.079 Kč a nedosahuje tak ani úrovně důchodu uklízečky za 28 roků 35 dnů. Necítí, že by její důchod byl posuzovaný tak jako u českých občanů. Vědomě ji ČSSZ okradla o 30.000 Euro.

Sdělení žalobkyně „neviem sa zúčastnit jednanie u súdu“ soud vyložil jako souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání podle § 51 s.ř.s.

Napadené rozhodnutí ze dne 26.5.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 29.5.2014, její podání z téhož dne ve shodě s žalovanou soud považuje za žalobu. Žaloba obsahuje dvě žalobní námítky a to obecně namítanou výši přiznaného starobního důchodu a nezohlednění dob pojištění před rokem 1986.

Pokud se týká první nekonkretizované žalobní námítky, že za 40 odpracovaných roků mají důchodci v ČR 15.000 – 18.000 Kč a ona za 28 odpracovaných roků v ČR by měla mít 10.600 Kč a že podle internetu a tam uvedené tabulky by měla mít v této době 12.611 Kč za odpracovaných 39 roků, za 28 roků v ČR pak 8.947 Kč a v dalším podání porovnání výše starobního důchodu v různých profesích v ČR soud pouze uvádí, že tuto obecnou námítku může přezkoumat pouze v rozsahu, zda žalovaná postupovala při rozhodování o výši starobního důchodu v souladu se zákonem a příslušnými nařízeními, tj. zda postup uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí I. stupně byl správný. Žalobkyně totiž nenamítala konkrétní porušení ustanovení zákona o důchodovém pojištění a evropských právních předpisů. Soud po přezkoumání postupu žalované při rozhodování o výši starobního důchodu přiznaného od 14.7.2004 podle § 31 zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k tomu, že žalobkyni vznikl nárok na starobní důchod podle českých právních předpisů, neboť podle nich splnila potřebnou dobu pojištění, neshledal pochybení v rozhodnutí o přiznání důchodu podle čl. 46 odst. 2 nařízení č. 1408/71, nařízení č. 883/2004 a nařízení č. 987/2009. Mimo nesporné skutečnosti, že důchod byl žalobkyni přiznán podle českých právních předpisů za 28 roků pojištění a procentní sazba snížena za 1.007 dnů z doby od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku, neboť žalobkyně požádala o přiznání starobního důchodu podle § 31 zákona o důchodovém pojištění, nemá soud důvod přezkoumávat uvedená rozhodnutí pouze na základě pouhých tvrzení žalobkyně o výši starobního důchodu českých občanů obecně či v konkrétních profesích. Žalovaná při přiznání výše dílčího starobního důchodu přiznaného podle § 31 zákona o důchodovém pojištění postupovala v souladu se zákonem o důchodovém pojištění a evropskými nařízeními shora uvedenými.

Pokud se týká námitky ve vztahu k rozhodnému období od roku 1986 a nezapočítání výdělků od roku 1968 žalovaná se správně v odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření odvolává na ust. § 16 odst. 1 a § 18 zákona o důchodovém pojištění, neboť v odst. 4 věty první je zakotveno, že do rozhodného období se nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986, pokud po roce 1986 je v rozhodném období alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem, což žalobkyně splňuje, neboť její rozhodné období bylo stanoveno lety 1986 – 1992. Uvedené ustanovení se vztahuje na všechny žadatele o důchodovou dávku splňující tuto podmínku bez ohledu na to, zda jde o občana České či Slovenské republiky. I tuto námitku soud shledal nedůvodnou.

Po posouzení námitek žalobkyně shora soud žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., podle něhož úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. června 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová